

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quanta fuerit grauitas morborum lobi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Percussit insanabili plaga, in qua superflua erat omnis medicorum per-
 vitia atq; sapientia. Sicut enim nullum argumentum illuminare po-
 terat tenebrosam atque lamentabilem Egyptiorum noctem; ita nulla
 medicamina curare poterant sanissimam illam diaboli plagam. Par-
 ticulatim autem tradit Galenus, quod leprosum jam est, nullam
 curationem habere; quemadmodum & desperata quædam atq;
 maligna ulcera, qualibus coopertum fuisse Iobum dubitari non
 potest. De mortiferis morbis id negat Caietanus, quia diabolo
 dictum est: *animam illius serua*, quasi diceretur: *noli illi lethalem*
morbum inferre. Sed probabilius est, dæmoni tantum prohibi-
 tum fuisse, ne vitam auferret, etiamsi mortiferos illi morbos
 inferret, qui ex se vitam interemissent, nisi ab eo cohibiti fuis-
 sent. Illi enim præcepto: *animam illius serua*: satisfacerebat, si satan
 nec violentas Iobo manus iniecisset eum occidendo; nec princi-
 pes corporis partes, in quibus sunt vitæ functiones necessariae,
 cor videlicet ac cerebrum ita affecisset, ut necessariò inde mors
 sequeretur: Quare cum diabolo permissum esset, ut etiam eos
 morbos omnes efficeret, qui ex specie, aut potestate malignita-
 teque sua exitiales forent, etsi non necessariò peremptorij sint
 semper, sed tantum ut plurimum, tales agminatim immisit: aut
 si etiam immisit eos, qui certò interimunt, potuit tamen eos re-
 frænare, ne cor, aliamue principem partem opprimerent.

His ita constitutis, Ioan. de Pineda, qui morbos huius viri
 doctissimè & accuratissimè est prosecutus, primò grauitatem,
 deinde & species morborum; atque idcirco, quantum passus sit
 Iob, demonstrat. Quia enim est magna in rebus naturalibus
 dæmonis vis, summa malitia, credibilissimum est, insidiatorem
 illum Iobo morbos ex ratione sua acutos, & qui alijs breui dierum
 periodo incidere vitam solent, ut pleuritidem, febres ardentes,
 anginam, fauciumque phlegmonem immisisse; tum etiam, quos
 diuturnos appellant, tabem, renum morbum, marcorem, &c. nec
 solum apparentiâ magnos, ut vlcus, quod vnum dicebatur, etsi
 totum corpus occuparet; sed etiam effectu grauissimos, videlicet
 neruorum, musculorum, aliarumque partium internarum con-
 tusionem. Hinc ipse exclamat, se tantis doloribus perferendis
 non esse parem. *Qua est enim fortitudo mea, ut sustineam?* Item: Iob. 16. 11.

Ty 2

Dies

Galen. de
 compos me-
 dic. per ge-
 nera. lib. 6.
 cap. 2.

V II.
 Ioan. Pined.
 in cap. 1.
 Iob. v. 7. & 8.

- Iob. 6. 7.** *Dies mei consumpti sunt, absq; ulla spe. Desperavi, nequaquam ultra iam viam.* Hippocratis aphorismus est: *In acutis febribus convulsiones, & circa viscera dolores fortes, malum.* Hinc talia sentiens Iob dixit: *Si manè me quaseris, non subsistam.* Sequitur & ille Hippocratis aphorismus, *In febribus ex somnis timores & convulsiones, malum.* Quare rursus Iob: *Terrebus me per somnia, & per visiones horrore concuties.* Si medici vultum aegroti considerant, sitné similis bene valentium, potissimum sui, ita enim, optimus iudicatur: si verò, quàm maximè contrarius simili sit, horrendissimus, tunc profectò prognosticum hoc pessimum in Iob fuit, quem facillè est ostendere, faciem Hippocraticam habuisse; aded enim vultu fuit deformatus, vt amici eum non amplius agnouerint. *Deinde cutis circa frontem dura, intenta, arida, & color totius vultus viridis, aut niger.* Quid Iob ait? *Cutis mea aruit, & contracta est.* Item: *Cutis mea denigrata est super me.*
- Iob. 30. 30.** *Exitialis ex oculis nota est, si sublimines tumidius oculi sint, aut si peruertantur, aut nolentes illachryment.* Quid Iob de se ait? *Facies mea intumuit à fetu, & palpebra mea caligauerunt.* His talibus subiungit, enumerat, atque ex ipso Iobo demonstrat, oppugnatum cum fuisse à morbis innumeris; quos omnes prosequi, ad viri quidem laudes, & ad patientiam nostram erudiendam spectaret; sed id nimidè prolixum esset, & possunt omnia, apud Pinedam loco citato, reperiri. Hæc summam perstricta sufficiunt ad nos armandos, vt si in eandem arenam deueniamus, vel longo saltem interuallo sequamur, de tantò morborum numero vel vnum patientes, vel si plures, saltem non æquè diuturnos. Quippe D. Chrysostr. per multos menses putat Iobum his morbis fuisse exagitatum; Origenes, tres annos cum dimidio, in typum Dominicæ prædicationis: Suidas per septem annos. Res incerta est, & vel tres menses in tot malis, septem anni videri potuerunt. Quibus accessere desideria Iobi ad plura & plura patienda se offerentis. Cùm enim vulneratus & afflicus in sterquilinio jaceret, huiuscemodi orationem fudit: *Quis dicit, vt veniat petitio mea, & quod expecto, tribuat mihi Deus? & qui cœpit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me? & hoc sit mihi consolatio, vt affligens me dolore, non parcat: nec ego contradicam sermonibus Sancti.* Ad
- Iob. 7. 5.**
- Iob. 16. 17.**
- Hippocrat. 1. Progn. 5.**
- Ibid. Progn. 7.**
- Hippocrat. 4. aph. 66. & 67.**
- Hippocrat. 1. Progn. 30.**
- Ibid. Progn. 30.**
- Iob. 16. 17.**
- S. Chrysostr. hom. 15. ad pop. & hom. 1. super 1. ad Cor.**
- Iob. 6. 8.**

Ad hoc igitur nunc patientiæ amplissimum theatrum mihi adducendi sunt, quotquot vel in campis vulnerati, mutilati, truncati, attriti; vel domi suæ, aut in publico Valerudinario lectulis affixi; vel in pecorum stabulis in stramen abjecti, dolent, gemiscunt, lamentantur. lepra, canero, igne sacro, arthritide, ulcere pulmonum, renum dolore, asthma, febris hectica, marasmus, oculorum, dentium, narium, aurium, capitis malo, aut syncope, vel palpitatione cordis cruciantur. Hic, quasi in nudinis omnia prostant consideranda. Omnia hæc passus est Iob, vir simplex, & rectus, & timens DEVM. Quis se talem audet profiteri? Si in viridi ligao hoc factum est, quid mirum, si fiat in arido? Et quidem nos justè patimur, Iob innocens fuit. Vnde à quibusdam doctis Theologis, ob inuictam patientiam, inter martyres numeratur. Aiunt enim, ad martyrium facis esse, vulnera lethalia accepisse, è quibus naturaliter mors sequeretur, nisi miraculum, aut alia quædam peculiaris ratio obstaret. Sicut etiam, ob Virginis Deiparæ Christo compatientis incredibiles dolores, ab Anselmo, Sophronio, Bernardo, Ildefonso, non solum martyr, sed plus quàm martyr prædicatur. Sanè, si, vt Chrysostomus dixit, *Patientia est, qua martyres facit*, quæ maior potuit esse, inter tot dolores, patientia? An non difficillimum est, in medijs tam multis & magnis tormentis, quæ ad impatientiam, ad iram, ad DEVM mundi rectorem blasphemandum impellunt, ita se continere, vt nihil indecorum, & inhonestum dicatur? *Hoc facit martyrem*, ait S. Chrysostomus. Qua de causa Iobum non solum martyrem appellat ibidem, sed etiam alibi ait, eum sexcentis martyribus grauiora esse passum, ac per omnia rerum genera eluctatum, per diuitias, per liberos, per corpus, per uxorem, per seruos, per amicos, per hostes, per famem, per insomnia, per foetorem, palmam obtinuisse. Et ad populum Antiochenum, Iobum non cum vno tantum martyre, sed cum infinitis audet comparare. Quærat iam aliquis, cur Deus morbos esse permittat? Si per morbos martyres facit, immò, si, per morbos innocentum, nocentes docet morbum suum, tamquam medicinam, patienter tolerare.

Quid ergo per Iobum docet? 1. In vtraque fortuna mun-

Xy 3

VIII.

S. Chrysost. in Psal. 127.

Loc. cit.

Idem. hom. 12 in 2. ad Cor. 1.

Idem. hom. 25. ad pop. Antiochen.

IX.

di